

Trenni algus ja esimesed harjutused. Betty, Bella, Nora, Doni ja Nero perenaistega.

Lapsepõlvest saadik koertega

Anneli Timmi on koeri treeninud terve oma teadliku elu. Ta alustas iseõppijana, otsides abi raamatutest. Siis sattus hakkaja neiu gruppi, kus käisid koos koerahuvilised noored. Seal ei tehtud vahet, kas kellelgi on krants või tõukoer. Koos tehti kuulekustrenne ja muid etteasteid, käidi isegi näitustel esinemas. Tõllal oli ka Annelil endal krants.

Koerte treenimine pole Anneli jaoks siiski ainus väljund. Teine ja pea sama tähtis roll tema elus on töö catering-firmas.

Vahel on keeruline leida tasakaalu isikliku elu, muude tegemiste ja loomadele pühendatava aja vahel. Anneli teab aga, et kui hästi tahta ja planeerida, jõuab palju. Ta on tänulik oma perekonnale, kes on teda igati toetanud ega pane pahaks tema väikest "kiiksu".

Ka krantsid vajavad haridust

Koertetreener Anneli Timmi juhendamisel saavad ka krantsidest võistluskoerad.

Kaunis levinud on arvamus, et "koolis" käivad tõupaberite ja siniverelise suguvõsaga koerad ning krantsidel sinna asja ei ole. Koertetreener Anneli Timmi seda mõttelaadi ei jaga, nii koolitab ta koos tõukoertega ka segaverelisi.

ÜKS TAVALINE PÜHAPÄEV

Talvine pühapäevahommik Nõmme metsas. Teeveerde on pargitud rühm autosid, mis lubab aimata, et siin toimub midagi.

Toimubki. Tosin koeromanikku on oma neljajalgseid sõpru treenimas. See on nii koertele kui nende omanikele täiesti tavaline pühapäev, üks paljudest.

Treeningule tulnud segaverelised hüppavad-kargavad tavapäraseid käsklusi täites, puhkehetkedel suhtlevad omavahel sõbralikult. Teistest pea kolm korda väiksem karvanäss käib ringi ja "teretab" teisi klubilisi ninapidi.

JULGUSTÜKK OMANIKULE

Krantside omanikud pole just ülearu julged tulema oma loomaga treeningule, kus käivad valdavalt siiski tõu- ja näitusekoerad. Anneli on omanikke julgus-

tanud. "Proovin kohe esimese trenniga näidata, et nende koer ei ole allumatu hüpiknukk, vaid lihtsalt peremehel on teadmisi väheks jäänud."

Anneli sõnul ei ole tegelikult vahet, milline on koera tõug – loeb kontakt inimese ja looma vahel. Tema grupis on peremehi ja -naisi, kes on oma segaverelise koeraga juba mitu aastat trennis käinud. Mitmed krantsid on läbi teinud kuulekuse eksami, neist mõned väga kõrgel tasemel. Anneli ei näe suurt erinevust tõukoerte ja krantside käitumises: "Lihtsalt igale indiviidile tuleb erinevalt läheneda. Mõni on aktiivsem, mõni aga ülirahulik. Ka kodust tulnud kutsikas võib algses ebakindluses olla, rääkimata siis varjupaigast võetud ja mitut peremeest näinud koerast..."

Treeningupäevad ei kulge kaugeltki vaid "istu-lama" käsklusi täites, vaid koertele püütakse ka muud huvitavat pakkuda. Näiteks on külastatud erinevaid treeningukeskusi, kus koerad saavad turnida redelitel ja poomidel, hüppata üle barjääride-tõkete ning roomata mööda tunneliteid. Treeningukeskustes on ka kiiged, et tasakaalu harjutada, ja palju muud.

"See annab koerale julgust ja enesekindlust juurde," kinnitab Anneli.